

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 468

Vineri 25 aprilie 1958

4 pagini 25 bani

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC

De la un capăt la altul al globului pămîntesc oamenii muncii sărbătoresc în fiecare an, cu bucurie și încredere, ziua de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua fratelui muncitorilor din toate țările.

Anul acesta, marea sărbătoare a oamenilor muncitori este menită să aibă o semnificație și o strălucire deosebită. Ea se desfășoară sub semnul unor mari succese ale mișcării muncitorești internaționale, sub semnul continuei întăriți a forțelor socialiste și ai slăbirii neînclinate a capitalismului condamnat la pierire.

Epoca noastră constituie o perioadă de cîntăre în istoria omenirii. Trăsătura sa caracteristică o constituie trecerea omenirii de la capitalism la socialism, trecerea marelui socialism la un sistem mondial care se consolidează și se dezvoltă neînclinat. În aceste condiții, unitatea și solidaritatea internațională a clasei muncitoare prezintă o însemnătate excepțională. Strias uniți în jurul partidelor comuniste și muncitorești, oamenii muncii din întreaga lume vor face din ziua de 1 Mai o adevărată sărbătoare a internaționalismului proletar.

Au trecut 110 ani de cînd Marx și Engels au lansat nemurtoarea lor lozină internaționalistă: „Proletari: din toate țările, uniți-vă!” De atunci ea a însoțit neînclinate și de milioane de oameni ai muncii de pretutindeni la lupta unită pentru înlăturarea jugului exploatații și asupriții. Mișcarea muncitorească internațională a devenit o forță uriașă. În zilele noastre există partide comuniste și muncitorești revoluționare în 75 de țări, cu peste 33.000.000 de membri. Sub conducerea partidelor marxiste leniniste aproape un miliard de oameni construiesc socialismul și comunismul.

Ziua de 1 Mai este sărbătorită anul acesta în condițiile creșterii fără precedent a luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism. În întreaga lume se manifestă cu tot mai multă tărie hotărîrea popoarelor de a preîntîmpina dezvoltarea unui nou război mondial, de a evita neapăratele războaie nucleare, de a impune înlăturarea politică coexistenței pacifice promovată de țările lagărului socialist. În zilele noastre, problema „războiului sau coexistenței pacifice” a devenit problema fundamentală a politicii mondiale, inițiativă de pace ale U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste se bucură de apreciere totuși oamenilor cinstiți de pe globul pămîntesc. Un răsunet uriaș are recenta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală a experimentelor cu arme nucleare. La 1 Mai oamenii muncii din toate țările vor demonstra cerința puternică a Uniunii Sovietice, să înceteze la rîndul lor experimentele cu arme nucleare, să accepte politica de reducere a armamentelor și forțelor armate, să înceteze politica de frînare a pregătirii conștienței la nivel înalt pentru care se pronunță imensa majoritate a populației lumii. Demonstrațiile care vor avea loc la 1 Mai anul acesta vor sublinia și mai mult pozițiile corectelor imperialiste agresive și vor consolida puternicele poziții ale forțelor păcii, democrației și socialismului.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai 1958 prilejulește un bilanț al marilor întreprinderi și școlarii elevi și elevi. Fiți harnici și disciplinați învățați cu sîrguință. Pregătiți-vă temeinic pentru a deveni constructori activi ai socialismului!

Pioneri și școlarii Elevi și elevi. Fiți harnici și disciplinați învățați cu sîrguință. Pregătiți-vă temeinic pentru a deveni constructori activi ai socialismului!

(Din Chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1958).

cori de proporții istorice ce se desfășoară pe arena internațională în sistemul socialist — tînăr, viitor și din ce în ce mai puternic — și sistemul capitalist — învechit, pe cale de pierire. Oamenii muncii din toate țările lumii privesc cu bucurie tabloul impresionant al dezvoltării impetuoză a Uniunii Sovietice, care se află în fruntea lagărului socialist. Lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului de către U.R.S.S. a dovedit, fără putință de tăgădă, că Uniunea Sovietică se află în fruntea științei și tehnicii mondiale.

Urmare a succeselor Uniunii Sovietice în domeniul economic. Volumul global al producției industriale a U.R.S.S. din 1957 a depășit de 33 de ori nivelul anului 1913, iar producția mijloacelor de producție a crescut, în aceeași perioadă, de 74 de ori. Marea superioritate a sistemului economic socialist se manifestă în posibilitatea producției socialiste de a se dezvolta mult mai repede decît cea capitalistă. Uniunea Sovietică rezolvă cu succes sarcina economică fundamentală de a ajunge din urmă și a întrece țările capitaliste cele mai dezvoltate în ce privește producția pe cap de locuitor.

Realizări importante au dobîndit și celelalte țări socialiste pe drumul construcției pașnice în interesul ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Cu totul alta este situația în țările capitaliste. În ciuda propagandei demagogice despre „prosperitatea generală”, despre „bunăstarea tuturor” etc., situația S.U.A. și a celorlalte țări capitaliste se caracterizează printr-o continuă subzire. Se agravează situația economică, se înrăutățesc condițiile de trai ale oamenilor muncii. În S.U.A., într-o serie de ramuri industriale principale, producția a scăzut considerabil: industria oțelului, de exemplu, folosea în februarie a.c. numai 55 la sută din capacitatea ei. Numărul șomerilor permanenți, oficial recunoscut, este în S.U.A. de peste 6 milioane. Criza economică este evidentă. Toate acestea arată că vorbăria aparatului burghez de propagandă despre așa-numitul „capitalism popular”, „perfecționat”, care ar îmbunătăși, chipurile, viața oamenilor muncii, reprezintă o josnică încercare de înșelare a celor ce muncesc. La 1 Mai anul acesta, clasa muncitoare din țările capitaliste, mobilizată în jurul său păturii populare și progresiste de multe milioane de oameni, va demonstra împotriva capitalismului, pentru democrație și socialism.

Poporul nostru muncitor întîmpină ziua de 1 Mai 1958 în condițiile întăririi și înfloririi continue a patriei noastre socialiste. Împîntulit cu avînt politica Partidului Muncitoresc Român de construire a socialismului, poporul nostru dezvoltă cu succes toate ramurile economiei și culturii, în interesul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. Clasa noastră muncitoare se mîndrește pe drept cuvînt cu marile succese dobîndite în industrializarea socialistă a țării. În comparație cu 1948, volumul producției industriale a crescut în 1957 de 4,2 ori. În 1957, producția industriei siderurgice a depășit nivelul din 1938 de 3,4 ori, producția de energie electrică de 7,4 ori, a industriei petrolifere a aproape de 2 ori, extracția de gaz metan de 15 ori, producția materialelor de construcții de peste 9 ori. De o însemnătate deosebită pentru propagarea întregii vieți economice și culturale sînt programele industriale constructoare de mașini, care dă astăzi o producție de 7 ori mai mare decît în 1938.

Dacă în perioada antebelică România importa 95 la sută din necesarul de mașini și utilaje, în 1957 peste 83 la sută din investițiile în utilaje din toate ramurile economiei naționale au fost acoperite din producția internă. Tara noastră se afirmă astăzi tot mai mult ca o țară exportatoare de mașini și utilaje, produsele industriei noastre bucurîndu-se și peste hotare de o înaltă apreciere. Progrese fundamentale au fost realizate și în industria bunurilor de consum, unde se produc, în comparație cu 1938, de 3 ori mai multe mărfuri textile, de piei și încălțăminte.

Insemnate realizări s-au obținut pe drumul agriculturii socialiste. La 1 martie anul acesta peste 45 la sută din totalul lamurilor de țărani muncitori făceau parte din sectorul socialist al agriculturii, care cuprinde aproape 37 la sută din suprafața agricolă cooperativizabilă a țării. Sectorul socialist cuprinde 52,4 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării. Aplicarea în viață a programului de măsuri cuprins în documentele constitutive de la Constanța a frunțurilor în agricultură va determina un puternic avînt al agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Dezvoltarea economică a țării este însoțită de un mare avînt pe tărîmul științei, artei și învățămîntului. Școala noastră de toate gradele se bucură de preluarea întregului popor. Marile detașamente ale cadrelor didactice se bucură din plin de încrederea și sprijinul statului democratic-popular. Învățătorii și profesorii au astăzi cele mai largi posibilități pentru a-și pune întreaga lor capacitate, marea și inepuizabila lor energie creatoare în slujba poporului.

1 Mai 1958 găsește poporul nostru strîns unit în steagul partidului care, călăuzit de învățătura marxist-leninistă, îl conduce pe drumul luminos al socialismului.

și utilaj, produsele industriei noastre bucurîndu-se și peste hotare de o înaltă apreciere. Progrese fundamentale au fost realizate și în industria bunurilor de consum, unde se produc, în comparație cu 1938, de 3 ori mai multe mărfuri textile, de piei și încălțăminte.

Insemnate realizări s-au obținut pe drumul agriculturii socialiste. La 1 martie anul acesta peste 45 la sută din totalul lamurilor de țărani muncitori făceau parte din sectorul socialist al agriculturii, care cuprinde aproape 37 la sută din suprafața agricolă cooperativizabilă a țării. Sectorul socialist cuprinde 52,4 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării. Aplicarea în viață a programului de măsuri cuprins în documentele constitutive de la Constanța a frunțurilor în agricultură va determina un puternic avînt al agriculturii noastre pe drumul socialismului.

Dezvoltarea economică a țării este însoțită de un mare avînt pe tărîmul științei, artei și învățămîntului. Școala noastră de toate gradele se bucură de preluarea întregului popor. Marile detașamente ale cadrelor didactice se bucură din plin de încrederea și sprijinul statului democratic-popular. Învățătorii și profesorii au astăzi cele mai largi posibilități pentru a-și pune întreaga lor capacitate, marea și inepuizabila lor energie creatoare în slujba poporului.

1 Mai 1958 găsește poporul nostru strîns unit în steagul partidului care, călăuzit de învățătura marxist-leninistă, îl conduce pe drumul luminos al socialismului.

Republica Populară Romînă, patria noastră liberă și independentă, membră a comunității frățești a țărilor socialiste, aduce o mare contribuție la cauza apărării și întăririi păcii în lume. Cu prilejul zilei de 1 Mai poporul nostru își manifestă, odată mai mult, deplina probă pentru politica externă a partidului și guvernului, politică de pace și colaborare internațională, la baza căreia stau principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

Trecînd în revistă marile succese obținute în anul puterii populare, poporul nostru muncitor va demonstra de 1 Mai dragostea și atașamentul său față de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul țării, hotărîrea de a construi socialismul în patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă, de a stringe legăturile frățești cu oamenii muncii din întreaga lume, de a stărua cu devotament cauza noastră a păcii și socialismului.

Scolile în preajma sărbătorii

Din orașele giganților de oțel, de la uzinele metalurgice și chimice, de pe întinsul ogarelor soșec zilnic stiri noi care arată, cu multe date clare, că de mari și imense realizări omenirii muncii în cîntecul zilei de 1 Mai. Fără să poată fi evaluate în cantități și procente, realizările învățătorilor și ale profesorilor sînt și ele foarte însemnate. Pentru a ne convinge este de ajuns să facem o scurtă călătorie prin cîteva școli din țară, luate la întîmplare.

Să presupunem că ne îndreptăm, mai întîi, spre meștegurile însoțite ale Dobrogei. La școala nr. 18 din Constanța elevii se învîntă la buclă la activitățile culturale și sportive. Școala noastră de toate gradele se bucură de preluarea întregului popor. Marile detașamente ale cadrelor didactice se bucură din plin de încrederea și sprijinul statului democratic-popular. Învățătorii și profesorii au astăzi cele mai largi posibilități pentru a-și pune întreaga lor capacitate, marea și inepuizabila lor energie creatoare în slujba poporului.

Republica Populară Romînă, patria noastră liberă și independentă, membră a comunității frățești a țărilor socialiste, aduce o mare contribuție la cauza apărării și întăririi păcii în lume. Cu prilejul zilei de 1 Mai poporul nostru își manifestă, odată mai mult, deplina probă pentru politica externă a partidului și guvernului, politică de pace și colaborare internațională, la baza căreia stau principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

Trecînd în revistă marile succese obținute în anul puterii populare, poporul nostru muncitor va demonstra de 1 Mai dragostea și atașamentul său față de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul țării, hotărîrea de a construi socialismul în patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă, de a stringe legăturile frățești cu oamenii muncii din întreaga lume, de a stărua cu devotament cauza noastră a păcii și socialismului.

Trecînd în revistă marile succese obținute în anul puterii populare, poporul nostru muncitor va demonstra de 1 Mai dragostea și atașamentul său față de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul țării, hotărîrea de a construi socialismul în patria noastră scumpă, Republica Populară Romînă, de a stringe legăturile frățești cu oamenii muncii din întreaga lume, de a stărua cu devotament cauza noastră a păcii și socialismului.

ca și despre numeroasele conținuturi și programe artistice pe care le-au organizat în ultimul timp. Sînt acțiuni pe care le-au închinat întîmpinării zilei de 1 Mai și care duc nemijlocit la îmbunătășirea muncii instructiv-educative în rîndurile elevilor, la intensificarea activității culturale în mijlocul celor ce muncesc.

La școala medie nr. 22 din București stăm de vorbă cu profesoara Elena Antoci, diriginta clasei a IX-a E.

— Ce acțiuni ați inițiat în cîntecul zilei de 1 Mai?
— Ca orice școlări, așteptăm, desigur, să aflăm lucruri deosebite. Dar munca noastră este o muncă mișcătoare, de zi cu zi, în care nu se pot întîlni preu des lucruri deosebite. „Alexandru Matrosov”. Ei au aflat că grîul a fost năpădit de buruieni și că un ajutor dat colectivității la plivit le-ar prinde bine. Nu este pentru prima dată cînd școala îi sprijină pe vecinii ei, colectivității. Profesorii de la școala nr. 18 în deseori conținuturi pe care o pregătesc elevii. Stați de vorbă cu ele și o să vedeți singuri, chiar și acum, cîte lucruri așigurate succesele acestor festivități.

În adevăr, în rîndurile elevilor este o mare însușire. Trebuie căutat un citat frumos dintr-o operă literară, care va fi caligat pe tablă, încet, cu grijă și atenție. Pentru întotdeauna sînt răscolite toate albumele, revistele și colecțiile de ziare în care pot fi găsite fotografiile în legătură cu 1 Mai. Mioara Dumitrescu, secretara organizației U.T.M. a clasei, pregătește o scurtă expunere asupra zilei de 1 Mai și acum ezită în fața colii albe de hîrtie, în căutarea unei fraze frumoase, demne de această mare zi. Raluca Dobrea nu vorbește la ora educativă festivă despre oglindirea dragostei de muncă în creația noastră nouă muzicală și dramatică.

Indată ce am pătruns în primul atelier al uzinelor „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Tirgoviste am simțit atmosfera specifică matilor întreceri socialiste. Așteptăm anunțul că întreaga uzină a pășit în săptămîna-record închinată sărbătorii de 1 Mai. În întrecere sînt antrenaj și elevii centrului școlar de pe linia uzinei metalurgice. Și, la fel cu cel mare, ei lucrează cu ritm, cu vîndicție.

Ne spune strungarul trîntoș Tudor Geală:

— Ucenicul din anul III pe care l-am instruit pînă de curînd, Vasile Grecu, o să devină un muncitor destoinic. Pot să spun chiar că de pe acum este un muncitor de nădejde. Lucrează de abia cu vreau sferă mai puține piese decît mine. Și ce fel de piese: calibre lilelate, lucrare cotată aproape de categoria maximă de specializare.

Vasile Grecu nu este însă o excepție. În fiecare secție întîlnim ucenici de care muncitorii nu mai vor să se despartă, iar unora șelii secțiilor le-au încredințat de pe acum conducerea unor mașini agregate de înaltă tehnicitate. Mai ales strungarii sînt în primele rînduri. Și nu-i de mirare: uzinele metalurgice din Tirgoviste numără în rîndul muncitorilor lor pe unul dintre cei mai renumiți strungari ai țării, eroul muncii socialiste Constantin Vasilescu. Poate risca să se facă de ris vreun viitor strungar cînd are un asemenea tovarăș de muncă?

Pe Cornel Suciu din anul II frezorii l-am găsit lucrînd singur, la mașină, niște complicate roți dințate. Gheorghe Răuș, trezor din anul III, cu privirea atînată pe comparatorul pentru măsuri de precizie, minustește cu siguranță perfecționata mașină orizontală de trezat și alzat (Piesele pe care le execută, carcasa pentru rulmenți, cer o precizie de 35 mîmi de milimetru). Deși nu-s prea împundători ca statură — Răuș e chiar lîrav — amîndoi sînt privileji cu deosebită seriozitate în secția lanțuri Rotary și turboburi. Conducerea secției și maistrii au insistat ca pentru acești viitori muncitori să se treacă peste principiul obișnuit al rotației ucenicilor.

Cînd complicatele utilaje și agregate vor porni la drum lung peste mări și țări, ele vor cuprinde, în mesajul lor de creație și pace, salutul cald al muncii creatoare căreia i s-au dedicat și tinerii ucenici ai centrului școlar metalurgic din Tirgoviste.

„Am trecut doar prin cîteva locuri în care pedagogii și elevii se pregătesc să întîmpine ziua de 1 Mai. Dar pretutindeni, pe tot cuprinsul țării, școlile îmbracă în aceste zile haine de sărbătoare, pregătesc festivități și întreprind acțiuni în cîntecul marilor sărbători a oamenilor muncii din întreaga lume.

O. BUZESCU și MIRCEA ANDRU

EDUCAREA patriotică și internaționalistă a elevilor

Din nou ne pregătim să sărbătorim 1 Mai, simbolul primăverii omenirii. Ne simțim mîndri că facem parte din armata celor ce lupă solidar pentru pace, democrație și socialism și, ca educatori, bunul cel mai de preț pe care am vrea să-l transmitem elevilor noștri este sentimentul minunat al dragătenții de solidaritate internațională cu cei ce muncesc din întreaga lume.

Ne întrebăm adesea care sînt căile cele mai potrivite pentru realizarea acestei sarcini. Să nu uităm că în jurul nostru acționează puternice forțe educative, adevărate surse de energie pedagogică, care așteaptă să fie captate și folosite de noi, pedagogii. O astfel de forță este cea a tradițiilor revoluționare ale poporului, pe care avem datoria să le utilizăm cel mai larg în munca noastră educativă. Un prilej minunat pentru aceste ni-l oferă pregătirile în cîntecul lui 1 Mai.

În toate școlile din țară au loc, în aceste zile, manifestări sărbătorești. Se organizează adunări și ore educative festive, șezători, simpozioane, serbări. Le cîntă și în cadrul activităților extracolare li se vorbește elevilor despre tradițiile muncitorești. Gazetele de perete sînt dedicate aceluiași eveniment.

O însemnătate holăritoare pentru eficacitatea educativă a diferitelor manifestări sărbătorești o are materialul informal pe care-l folosim în cadrul lor. Este esențial ca ideile pe care le prezentăm elevilor să fie larg ilustrate printr-un material concret viu și atrăgător, menit să frezească interesul elevilor și să le pună în față exemple sugesive. De aceea, în multe școli profesorii de diferite specialități folosesc acum, la lecții, în orele educative sau în activitățile extracolare, un astfel de material. Elevii mai mari au învășat, de pildă, lecțiile de istorie contemporană, despre uriașă grovă generală organizată la 1 Mai 1906 de muncitorii din Chișinău, cînd au fost ucși, în ciocnirile cu poliția, mulți oameni ai muncii. Ei știu că, în 1889, Congresul de la Paris al Internațieii Comuniste a ales ziua de 1 Mai ca zi de luptă și solidaritate muncitorească. Profesorii le pot de însă acum, în legătură cu toate acestea, noi amănunțite: le pot povesti sau pot da impresii, cu dinții lucrări literare despre felul în care muncitorii din diferite țări au împlinit în trecut această zi, ziua năzuințelor lor, despre demonstrațiile curajoase care făceau ca poliția din diferite țări să aștepte în fiecare an cu spaimă ziua de 1 Mai, în numeroase școli elevii mai mari cercetează în orele educative diferitele proclamații și proiecte de demonstrații de 1 Mai redactate de Vladimir Ilici Lenin. Aceste documente arată limpede cum folosea proletariatul rus ziua de 1 Mai pentru a da luptii puternice oprimatorilor săi.

Pedagogii le vorbesc elevilor și despre teul cum este sărbătorită azi, în vremurile noastre, ziua de 1 Mai, folosind numeroase materiale pe care ni le pun la dispoziție presa și radioul.

Elevii trebuie să cunoască nu numai lupta pentru liberarea societății din lanțurile exploatații capitaliste pe care o duce proletariatul din țările capitaliste, dar și lupta pentru eliberarea națională pe care o duc marile mase populare din coloniile și semicoloniile. De aceea, pedagogii le vorbesc elevilor, de exemplu, despre lupta eroică a poporului algerian, despre „grădina supliciilor” din Algeria, dar și despre lupta muncitorilor francezi împotriva colonialiștilor francezi care asupresc poporul algerian.

Istoria clasei muncitoare din țara noastră ne oferă un uriaș material care poate fi folosit în scopuri educative. Găsim adeseori și mărturie ale luptei înierului muncitoresc și studios care și stringe rîndurile în jurul clasei muncitoare și al partidului ei. Iată, de pildă, o întîmplare pe rețeaua acum 66 ani, care nu se poate să nu intereseze pe elevii noștri. În anul lui 1 Mai 1892, un grup de elevi și elevi din Bolșoi au participat la redactarea unei chemări la demonstrație. Autorii îi s-au alarmat, armata a înconjurat orașul. Un inspector al Ministerului Cuștelor și instrucțiunii a sosit în grabă pentru a judeca „crima” elevilor. Șaptezeci de elevi din liceul din Bolșoi au fost excluși pentru un an din toate școlile din țară, zece elevi de la externă au fost excluși din toate școlile din țară. Merită relevat că celelalte elevi din „externă” și-au exprimat solidaritatea cu colegii lor pedepșiți sau acuzați că ar fi redactat manifeste. Din zierele și scrierile împingătoare rezultă că elevii excluși din învățămînt erau printre cei mai sîrgincioși și bine pregătii și că intraser în luptă cu tot avîntul înerezii, frecventînd cluburile muncitorești și săleși, răspîndind manifeste și publicații ale clasei muncitoare.)

Printre documentele din istoria Partidului Comunist din România multe se referă la sărbătorirea lui 1 Mai în condițiile luptii împotriva regimului burghez-moscovesc. În cadrul orelor educative cu caracter festiv unii dirigiți analizează, împreună cu elevii, astfel de chemări de 1 Mai ale P.C.R. sau ale U.T.M.-ului. Prezentînd astfel de documente, este necesar să le arătăm elevilor condițiile în care au fost redactate și eoul lor în rîndurile marelui de oameni ai muncii. De exemplu, în anul 1923 a avut loc o demonstrație de 1 Mai în Valea Jiului, la Gura Surducului, la care au manifestat 15.000 de muncitori mineri.) Documentele

1) „România liberă”, 1 Mai 1956 (Barbu Lazăreanu: „O chemare de întîi Mai și o stare de sediuză”); 2) „Analele Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.”, nr. 3/1958, pag. 131-134.

(Continuare în pag. 4-5)

Elevii își însușesc cunoștințele agricole

În condițiile dezvoltării impetuoză a sectorului socialist din agricultură, în care se aplică agrotehnica modernă, pregătirea viitorilor absolvenți ai școlilor de 7 ani pentru a lucra în acest sector și a desfășura o muncă agricolă științifică capătă o deosebită însemnătate. Crește tot mai mult numărul școlilor de 7 ani care se preocupă de înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole și care obțin rezultate tot mai bune în această privință. O asemenea preocupare se vedește în mod special în multe școli din regiunea Constanța, prima regiune care a fost colectivizată în întregime.

Colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Basarabi, raionul Medgidia, de științe naturale, profesorul de științe naturale de la această școală, tov. Emil Mutulescu, acordă toată atenția înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă. Colectivul școlii colaborează strâns cu stațiunea experimentală I.C.A.R., cu gospodăria de stat și gospodăria agricolă colectivă din comună.

Activitatea de pregătire a elevilor pentru muncă agricolă se desfășoară atât în cadrul orelor de curs, cât și în cadrul lucrărilor practice pe lotul școlar. Pentru efectuarea lucrărilor practice școala posedă o parcelă experimentală în suprafață de 2.500 m.p., așezată lângă școală și un lot experimental în suprafață de 1 ha, așezat la marginea satului. Tinerii se seamă de specificul agricol al regiunii, parcela și lotul experimental sunt împărțite pe sectoare: cerealiere, legumicol, viticol și pomicol. În curtea școlii au fost amenajate și straturi de flori, unde se plantează și se fac încercări de acclimatizare a arborilor ornamentali și a diferitelor flori.

Cercul tinerilor naturalști din școală, care are 35 membri, se îngrijește de parcela experimentală, fiecare elev având repartizat un lot de care răspunde. Ei cultivă aici diferite plante, efectuează încrucișări, hibridări, altoiri, tratează plantele cu îngrășăminte naturale sau chimice etc. Experiențele efectuate pe parcela experimentală de cercul tinerilor naturalști sunt repetate apoi pe lot cu toți elevii, pe o scară mai mare. Fiecare membru al cercului conduce câte o grupă de elevi, sub îndrumarea profesorului de științe naturale.

Până în prezent, colectivul de elevi a reușit să obțină o serie de succese în îmbunătățirea unor soiuri de plante sau acclimatizarea altora. Astfel, se cultivă un soi de grâu ramificat, folosindu-se iarovizarea. Dintr-un singur bob de grâu de acest fel școala a obținut, după doi ani, 22 kg grâu, din care a dat pentru semănat atât gospodăriei agricole colective cât și altor școli. Recolta calculată la hectar ajunge la aproape 7500 kg. Prin hibridări repetate între porumb din soiul I.C.A.R. 54 și dobrogean, elevii au obținut un porumb hibrid care depășește 3000 kg la ha. Pe lotul legumicol se cultivă ceapă egipteană și usturoi egiptean, seclă de zahăr, cartofi iarovizați, roșii Mikado și roșii altoite pe cartof, fasole ceali, năut roșu (un hibrid obținut de elevi) și altele. Acum elevii se străduiesc să acclimatizeze trestia de zahăr, pe care au cultivat-o și în anul trecut.

Pe lotul pomicol s-au plantat cași, peri, ciresi, meri, gutui care au fost altoiți de elevi, iar pe lotul viticol s-a plantat viță de vie din renumitele soiuri de Murfalar și viță de vie Afuzali, de asemenea altoiți de elevi.

Parcela experimentală și lotul școlii din Basarabi sunt cultivate pe

baza unui plan de cultură întocmit de profesor împreună cu elevii. În fiecare an se execută lucrări cu caracter experimental, cum ar fi proba puterii de germinanță (elevii au făcut astfel de probe și pentru semințele gospodăriei agricole colective din comună), iarovizarea (la cartof, grâu, bumbac, seclă de zahăr), umectarea, cîrnatul, copcitul și ciupitul (la viță de vie, roșii), copcitul (la viță de vie), polenizarea artificială (la grâu, porumb, bumbac, floarea soarelui), hibridări. În același timp, elevii sînt deprinși cu efectuarea celor mai importante lucrări agrotehnice și de întreținere a culturilor. Astfel, după pregătirea terenului potrivit fiecărei culturi, se face însemnarea după diferite metode, aplicarea îngrășămintelor organice și chimice, prășitul, recoltatul etc. Pentru ca elevii să-și însușească mai temeinic cunoștințele de agricultură și să înțeleagă însemnătatea aplicării agrotehnicilor, fiecare cultură experimentală este însoțită de o cultură mator.

Nici ceilalți profesori ai școlii nu rămîn străini de această importantă sarcină. Astfel, sub îndrumarea profesoarei de geografie elevii au vizitat stațiunea meteorologică I.C.A.R., și au făcut măsurători cu aparatele, dîndu-și seama de necesitatea cunoașterii condițiilor meteorologice în vederea efectuării lucrărilor agricole. De asemenea, inginerii de la stațiunea I.C.A.R. au ținut în fața elevilor numeroase lecții practice de pomicultură, viticultură și grădinărit, iar la gospodăria agricolă colectivă li s-au dat explicații cu privire la îngrijirea animalelor. În anul trecut elevii au ajutat gospodăria colectivă și stațiunea experimentală I.C.A.R. la efectuarea unor lucrări ca rîritul seclii de zahăr, cîrnatul și ciupitul bumbacului, polenizarea artificială pe loturile semenciere, plivitul și legatul viței de vie etc.

Înarmarea elevilor din Basarabi cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă influențează în mod pozitiv activitatea lor după absolvirea școlii. În agricultură și în fața muncii în activitățile de producție sau ale cercurilor pedagogice această problemă suscită discuții pline de interes, adesea chiar pasionante. Frământarea nu se oprește la discuțiile duse în colectiv. Ea continuă și după aceea, provocând pe fiecare învățător sau profesor la reflecții însoțite de căutări. Lucrul este într-un tot explicabil deoarece este vorba de o problemă destul de dificilă: a cuprinde în cîteva lecții chestiunile esențiale din materia predată în curs de un an sau, în unele cazuri, chiar în mai mulți ani.

O primă chestiune pe care profesorul trebuie să o aibă clară atunci cînd trece la planificarea recapitulării materiei este scopul recapitulării în obiectul și clasa respectivă. Acest lucru li-a înțeles bine tovarășa Maria Dumitrescu, profesoara de limba română la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu” din București. Pregătind recapitularea cunoștințelor de gramatică la clasa a VII-a, tov. Dumitrescu a plecat de la ideea că, în cazul special al gramaticii, consolidarea cunoștințelor presupune, în primul rînd, întărirea deprinderilor de gîndire logică ale elevilor. Profesorul trebuie să se asigure în această perioadă că elevii, puși în fața unui text, reușesc să sesizeze legăturile dintre propoziții și părțile de propoziție, să stabilească corespondența dintre acestea din urmă și cuvintele prin care sînt exprimate. Elevii trebuie să fie capabili, așa dar, de a lega și aplica ansamblul cunoștințelor lor de gramatică în analiza pe text. De aceea, profesoara și-a propus ca principala formă de recapitare lecția de analiză gramaticală integrală.

Folosirea acestei modalități este impusă și de alte considerente. În primul rînd, Cobadin (raionul Negru Vodă) și altele, cunoștințele predate în clasă sînt legate de problemele agriculturii, contribuind prin aceasta la pregătirea elevilor pentru munca productivă.

Sînt însă și școli sătești unde nu se acordă suficientă atenție înarmării elevilor cu cunoștințe de agricultură, unde nu se realizează o strînsă legătură între cunoștințele teoretice și viața și unde nu li se formează elevilor deprinderi de a desfășura o muncă agricolă pe baze științifice.

Documentele recente conștătuiri de la Constanța, care constituie un măreț program pentru dezvoltarea agriculturii noastre, perspectivele largirii sectorului socialist în agricultură pun în fața școlii sătești și a cadrelor didactice sarcina de a accuza mai multă atenție răspîndirii cunoștințelor agrotehnice în masele de lega ma sînt cunoscîtoarele de viață, de a-i orienta pe elevi spre munca agricolă și a-i familiariza cu metodele unei cultivări științifice a pămîntului. Școlile și cadrele didactice trebuie să aibă în vedere că majoritatea actualilor lor elevi vor fi colectivizati, lucrătorii din G.A.S. și mecanizatorii de miine, chemați să smulgă naturii roade cît mai bogate, pentru care au nevoie de cunoștințe, de pricepere și inițiativă.

C. MINCA

VIZITA PRIETENEASCA

La începutul acestei săptămîni a sosit în țară un grup de oaspeți din R.S.F.S. Rusă. Delegația este compusă din tovarășii Semion Alexeevici Ponomarev, șeful redacției de matematică a „Učpedgiz”, conducătorul delegației, Nina Grigorevna Ralvskaia, redactor la „Učpedgiz”, Nina Pavlovna Vavilina, redactor la „Učitel'skaia Gazeta” și Ana Ivanovna Moiseeva, de la „Delgiz”.

Membrii delegației au făcut vizite la Editura de științe didactice și pedagogice, la „Gazeta învățămîntului” și la Editura Tineretului. Ei s-au interesat despre activitatea acestor instituții și au împărțit aspecte din experiența instituțiilor în care lucrează, în continuare, oaspeții au vizitat orașul Cluj. În inapoierea spre Capitală ei se vor opri pe Valea Prahovei.

Vizita delegației sovietice constituie un valoros schimb de experiență în domeniul activității editorilor și publicațiilor cu caracter pedagogic.

Instruirea practică a ucenicilor

Buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt practic din școlile profesionale este determinată de o serie de factori deosebit de importanți pentru asigurarea unei instruirii practice realizate în mod științific. Astfel, în primul rînd, calitatea instruirii practice a ucenicilor este condiționată de asigurarea locului de muncă și de utilitatea acestuia. În al doilea rînd, ea este condiționată de existența maestrului-instructor pentru fiecare clasă sau grupă de ucenici.

În general, se poate spune că în atelierele școlii pentru ucenici a anului I, ateliere menite să formeze deprinderile de bază în meseria respectivă, există acești factori care garantează învățarea științifică a meseriei, instruirea practică realizîndu-se în mod corespunzător. Instruirea practică a ucenicilor din anii II și III în procesul de producție prezintă, însă, aspecte diferite.

În școlile profesionale și de meserii ale Ministerului învățămîntului și Culturii și ale statului popular, de pildă, instruirea practică a ucenicilor din anii II și III se efectuează în ateliere proprii ale școlilor, organizate ca unități productive, sub conducerea maestrilor instructori. Prin aceasta se asigură legarea procesului de învățămînt de producție și se realizează continuitatea didactică în instruirea practică. Maistrul conduce clasa sau grupă în toate fazele de pregătire profesională (inițiere, perfecționare, specializare) începînd din anul I, pînă la sfîrșitul perioadei de scolarizare. Se creează astfel posibilitatea de a controla sistematic pe

maistrul respectiv asupra felului cum pregătește ucenicii care i-au fost încredințați. În același timp, se asigură posibilitatea alcătuirii unui plan de producție judicios, pentru ca ucenicii să-și poată însuși treptat toate operațiile din procesul tehnologic al meseriei respective. Școlile profesionale și de meserii organizate ca unități productive, producînd bunuri utile, necesare economiei naționale, asigură totodată o temeinică pregătire viitorilor muncitori calificați. Astfel, școala profesională din Cluj produce mașini de gătit cu colozan, mașini electrice, mobilier necesar atelierelor de tipărire și lăcătușerie din școlile de cultură generală; școala profesională din Dej — cîntare de cîntare de larg consum, prășitori, pișiguri, semănători; școala profesională din Zău — grape, pișiguri pentru vie, mașini de tocat; școala profesională din Arad — strunguri universale de strung, mîșcări etc. școala profesională din Tîrgu-Mureș — strunguri burghieri pentru mașini-unelte, transformatoare și motoare electrice etc. Asemenea planuri de producție, care asigură o concordanță între învățămîntul teoretic și activitatea practică, dau posibilitatea unei instruirii științifice a ucenicilor. Există însă și școli ale căror planuri de producție nu văd suficientă grijă pentru îndeplinirea succesivă a programelor școlare de învățămînt practic, în funcție de materialele și comenzile primite. De asemenea, nu în toate atelierele școlii se folosește documentația tehnică necesară. Lipsa cea mai mare o constituie faptul

că nu toate aceste ateliere școli sînt înzestrate cu utilajul corespunzător.

În școlile profesionale ale celorlalte departamente se folosec, pentru instruirea ucenicilor din anii II și III, formele următoare: repararea pe lingă muncitorii, includerea în echipe de muncitori sau alcătuirea unor brigăzi de ucenici care lucrează în locuri separate de muncă, sub conducerea unui muncitor sau maistru. Primele două forme de instruire practică se întîlnesc în toate școlile organizate pe lingă întreprinderi sau șantiere de construcții. A treia formă se aplică cu deosebire în sectorul agricol.

Avantajele care le prezintă acestea constau în faptul că ele asigură pe deplin deservirea ucenicilor cu materiale, scule, dispozitive, instrumente de măsurat etc. Ucenicului i se oferă posibilitatea de a lucra cu mașini și utilaje moderne și el se obișnuiește, încă din timpul școlii, cu sistemul procesului de producție din uzină, cu munca în acord, cu disciplina socialistă în muncă etc. Există însă și unele dezavantaje, dintre care cel mai important este lipsa unui maistru-instructor care să lucreze permanent cu ucenicii. În adevăr muncitorii care au rolul de a instrui pe ucenici, lucrînd de obicei în trei schimburi, nu se întîlnesc cu tinerii dați în grija lor decît o dată la 3-4 săptămîni. Pe lingă aceasta, muncitorii fiind specializați în anumite operații, confecționează aceeași piesă în serie și astfel ucenicii se deprind numai cu anumite operații. De asemenea, în aceste condiții nu se poate pune pe primul plan problema instruirii conform programelor școlare, obiectivul principal al întreprinderii fiind planul de producție.

În ceea ce privește a treia formă — constituirea de brigăzi alcătuite din ucenici — aceasta se poate folosi cel mai bine la meseriile manuale, în secțiile de montaj, în turnătorii etc.

Multe întreprinderi, apreciînd importanța acestei forme de instruire practică a ucenicilor, au creat condiții optime pentru folosirea ei. De pildă, la atelierul de sculărie al întreprinderii „UNIO” din Satu Mare, 16 ucenici lucrează la un grup de 16 strunguri, sub îndrumarea unui maistru bine calificat. Aici practica se face în condiții bune, ucenicii lucrează obiecte variate, au la îndemînă toate mașinile și sculele necesare, execută lucrări după documentație tehnică. Asemenea condiții bune pentru instruirea practică a ucenicilor prin locuri separate de muncă s-au creat și la combinatul metalurgic din Reșița, la uzinele de tracoare din Orașul Stalin, la fabrica de textile „Victoria” din Cîșnădie, la uzinele „Ianoș Herbak” din Cluj.

Concluzia ce se desprinde în urma cercetării noastre este că cele mai bune forme de organizare, care pot asigura o temeinică bază științifică pentru instruirea practică a ucenicilor din anii II și III sînt instruirea practică în ateliere școlii organizate ca unități productive, precum și instruirea practică în întreprinderi prin crearea brigăzilor de ucenici cu locuri separate de muncă, sub conducerea permanentă a maestrilor-instructori. Aceste forme asigură continuitatea în învățarea meseriei și îngăduie o aplicare justă a programelor școlare de învățămînt practic în condițiile producției. Pentru ambele forme considerăm necesar ca, în trimestrul III al ultimului an de școlaritate a ucenicilor să fie trecuți, pentru acomodare, direct în producție, la locurile de muncă unde vor lucra ca muncitori calificați.

Străduindu-ne să aplicăm și generalizăm aceste forme de organizare științifică a instruirii practice, vom putea asigura viitorilor cadre de muncitori calificați cunoștințe și deprinderi profesionale la nivelul cerințelor economiei noastre naționale în plină dezvoltare.

I. AXENTE
Prof. ȘTEFAN LINUL
Cluj

Recapitularea finală la gramatică

Etapă recapitulării de sfîrșit de an a materiei se apropie. În ședințele consiliilor pedagogice, ale comisiilor pe obiecte sau ale cercurilor pedagogice această problemă suscită discuții pline de interes, adesea chiar pasionante. Frământarea nu se oprește la discuțiile duse în colectiv. Ea continuă și după aceea, provocînd pe fiecare învățător sau profesor la reflecții însoțite de căutări. Lucrul este într-un tot explicabil deoarece este vorba de o problemă destul de dificilă: a cuprinde în cîteva lecții chestiunile esențiale din materia predată în curs de un an sau, în unele cazuri, chiar în mai mulți ani.

O primă chestiune pe care profesorul trebuie să o aibă clară atunci cînd trece la planificarea recapitulării materiei este scopul recapitulării în obiectul și clasa respectivă. Acest lucru li-a înțeles bine tovarășa Maria Dumitrescu, profesoara de limba română la școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu” din București. Pregătind recapitularea cunoștințelor de gramatică la clasa a VII-a, tov. Dumitrescu a plecat de la ideea că, în cazul special al gramaticii, consolidarea cunoștințelor presupune, în primul rînd, întărirea deprinderilor de gîndire logică ale elevilor. Profesorul trebuie să se asigure în această perioadă că elevii, puși în fața unui text, reușesc să sesizeze legăturile dintre propoziții și părțile de propoziție, să stabilească corespondența dintre acestea din urmă și cuvintele prin care sînt exprimate. Elevii trebuie să fie capabili, așa dar, de a lega și aplica ansamblul cunoștințelor lor de gramatică în analiza pe text. De aceea, profesoara și-a propus ca principala formă de recapitare lecția de analiză gramaticală integrală.

Folosirea acestei modalități este impusă și de alte considerente. În

primul rînd, profesoara a ținut seama de faptul că recapitularea finală la clasa a VII-a nu presupune numai consolidarea cunoștințelor predate în cursul ultimului an școlar (sintaxa frazei), ci și a cunoștințelor din anii anteriori (morfologia și sintaxa propoziției). Or, în numărul de ore rezervat pentru recapitulare nu este posibilă o revedere pe capitole a materiei de gramatică predată în curs de trei ani.

De fapt, o asemenea recapitulare — care în practică s-ar reduce la parcursul „în galop” și deci superficial al materiei — nici nu este utilă, întrucît scopul principal și ultim al studiului gramaticii nu este acela de a reține o sumă de definiții, reguli sau clasificări, ci formarea deprinderilor de gîndire logică, de exprimare corectă în scris și oral.

S-ar putea obiecta, însă, și pe bună dreptate — că exercițiul logic (analiza gramaticală) și formarea deprinderilor de vorbire corectă se sprijină tocmai pe stăpînirea cunoștințelor de gramatică. Un elev care nu știe, de pildă, ce este atributul, nu va putea găsi atributele dintr-o propoziție.

De regulă, asemenea lacune în cunoștințele elevilor au fost eliminate ocazia recapitulărilor din anii anteriori și a recapitulării de început de an, precum și cu prilejul prăririi cunoștințelor în cursul clasei a VII-a. Sînt totuși în clasa a VII-a unii elevi care nu stăpînesc pe deplin toate cunoștințele de gramatică. O parte din lipsurile în cunoștințe au un caracter particular, fiind proprii unor anumiți elevi. În cazul acestora, profesoara folosește orele de consultații.

Sînt însă și lipsuri care au un caracter general. De pildă, elevii mai fac unele confuzii între verbele la dîteaza activă și cele la dîteaza re-

flexivă sau nu reușesc să deosebescă întotdeauna predicatul nominal de predicatul verbal exprimat prin locuțiune verbală sau prin verb la dîteaza pasivă. Asupra tuturor acestor chestiuni profesoara va insista în cursul recapitulării; nu însă prin ore rezervate anume, ci în cadrul lecțiilor de analiză gramaticală. Pentru a înlătura, de pildă, confundarea verbelor la dîteaza activă cu cele la dîteaza reflexivă în situații cînd acestea sînt precedate de pronume de persoana I-a sau a II-a (care au forme comune pentru pronume personal și cel reflexiv), profesoara va alege pentru o anumită lecție texturi care să cuprindă asemenea forme. În cursul analizei, ea se va opri asupra lor (apelînd de data aceasta și la cunoștințele teoretice) și va insista pînă cînd toți elevii vor reuși să recunoască dîteaza verbului.

Acest mod de a proceda impune selectarea cu multă grijă a textelor pentru analiză. Textele trebuie astfel alese, încît să cuprindă fiecare în parte construcții care să permită lămurirea unor anumite cunoștințe mai slab însușite de elevi și prevăzute în planul de recapitulare, iar toate laolaltă să asigure consolidarea ansamblului de cunoștințe de gramatică.

De aceea, tovarășa Dumitrescu caută să aleagă de pe acum textele ce-i vor servi în perioada recapitulării. Ea evită perfecționarea unor texte ad-hoc care au de obicei un caracter artificial, și recurge la texte din opere literare, îndesbîndi din operele lui Creangă și Sadoveanu, în care pot fi găsite pasaje ce oferă posibilități de analiză gramaticală multiple.

În acest fel, deși toate lecțiile de recapitulare vor fi lecții de analiză gramaticală, planul de recapitulare

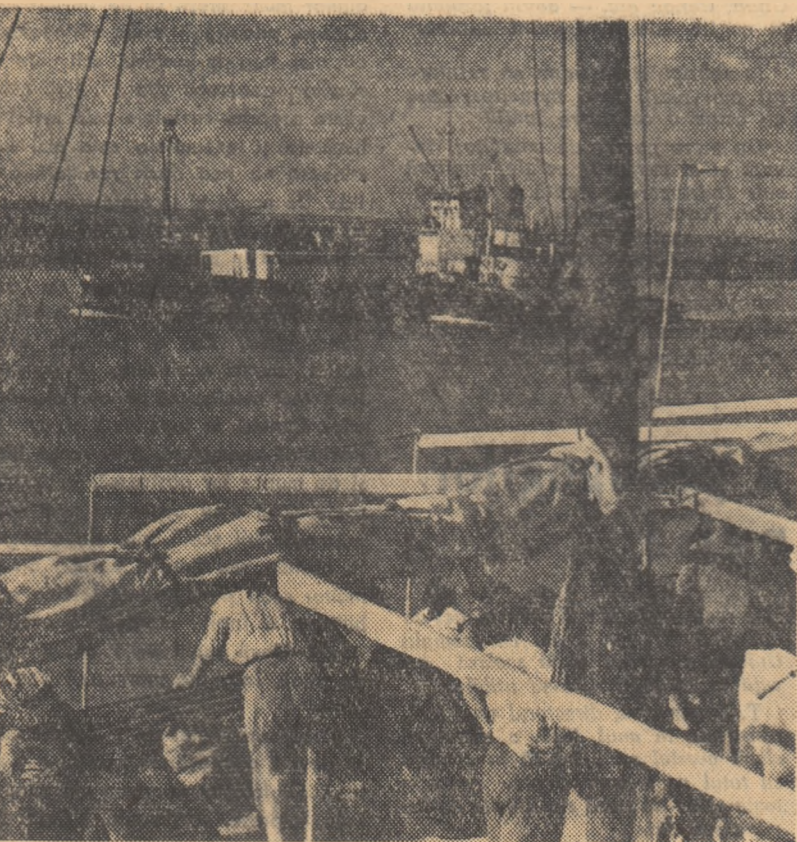
finală nu se va reduce la repetarea invariabilă a expresiei „analiza sintactică-morfologică”. În planul lor specific chestiunile de gramatică asupra cărora urmează să se insiste îndeosebi, problemele de fonetică, de ortografie sau de exprimare ce urmează a fi consolidate și, legate de acestea, textele ce vor servi la analiză. Pentru a înviora lecțiile prin introducerea unor elemente noi, profesoara își propune să abordeze cu prilejul recapitulării și unele chestiuni de stilistică legate de gramatică.

În cursul recapitulării finale la gramatică accentul va fi pus pe dezvoltarea gîndirii elevilor. Aceasta alături pentru că întărirea deprinderilor de gîndire constituie unul din obiectivele importante ale studiului gramaticii, cît și pentru faptul că frînca cunoștințelor de gramatică este determinată de însușirea lor rațională. Este cunoscut că, în special la analiza frazei, elevii fac unele confuzii formale pentru că procedează mecanic în analiză. Adesea ei confundă diferitele feluri de propoziții subordonate pentru că se orientează exclusiv după conjuncțiile sau locuțiunile conjuncționale prin care subordonatele sînt introduse. Pornind de la această constatare, în cursul recapitulării profesoara va reveni și va insista — prin analiza unor exemple care să permită compararea — asupra ideii că ceea ce determină caracterul unei subordonate este sensul, raportul său logic cu regenta și nu conjuncția, care are un rol auxiliar în determinarea felului subordonatelor.

Reflectînd asupra materialului pe care trebuie să-l recapituleze cu elevii și ținînd seama de condițiile specifice concrete, profesorul are posibilitatea să descopere și să folosească cele mai potrivite căi pentru recapitularea în obiectul și clasa la care predă. Important este ca el să nu aștepte începerea recapitulării, ci să o pregătească din timp, pentru a asigura consolidarea cunoștințelor tuturor elevilor.

I. AXENTE
Prof. ȘTEFAN LINUL
Cluj

Ș I G R I J A F A Ț Ă D E E I

Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Romine au dat o înaltă apreciere — în importante documente de partid și de stat — muncii pline de înaltă calitate a cadrelor didactice din țara noastră în școli și pe tarim obștească. În același timp, partidul, guvernul și întreg poporul muncitor înconjoară cu grijă și atenție pe învățătorii și profesorii, cărora li se creează condiții tot mai bune de muncă și de viață. Au fost sporite salariile celor ce lucrează în învățămînt, au fost luate măsuri pentru aprovizionarea lor cu combustibili, alimente

etc., s-au creat largi posibilități pentru ridicarea calificării și pentru perfecționarea pregătirii lor ideologice-politice și profesionale. Excursiile organizate în perioada vacanțelor, cu sprijinul direct al organizațiilor sindicale, se bucură de mare popularitate în rândurile învățătorilor și profesorilor. Ei vizitează cu interes regiunile pitorești ale patriei noastre sau importantele centre industriale și culturale. O plimbare cu vaporul pe Dunăre rămîne pentru multă vreme în amintirea celor care au participat la ea (primul elzeu).

Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a pus la

dispoziția învățătorilor și profesorilor o rețea de cluburi și colțuri roșii bine dotate. În sălile cluburilor și la colțurile roșii cadrele didactice își petrec timpul liber în mod plăcut și totodată instructiv participînd la interesante manifestări culturale. Cluburile și colțurile roșii dau pedagogilor și posibilitatea de a consulta un bogat material documentar pedagogic și de specialitate. La clubul Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din București, de pildă, poți înfîlbi destul de des în jurul unei mese învățător și profesori de la diferite școli ale Capitalei discutînd cîte o problemă de interes general sau din viața școlilor, cercetînd di-

verse materiale de specialitate aflate în fondul clubului (cliseul al doilea).

După eforturile depuse în cursul fiecărui an școlar, mulți învățători și profesori își petrec concediile binemeritate la casele de odihnă din stațiunile balneo-climaterice ale țării. Privilegiile mărețe, soarele îmbietor, aerul sănătos prilejuiesc concedii reconfortante și, de asemenea, noi legături de prietenie cu pedagogii din alte regiuni și cu oamenii ai muncii din alte domenii (cliseul al treilea).

Solidaritatea internatională a pedagogilor

Răsfoind deunăzi ultimele corespondențe sose de peste granițe am dat peste scrisoarea unui profesor francez, conducătorul unui grup de turiști care urmează să ne viziteze țara. Scrisoarea împărtășea dorința de a se înleini autorului ei și grupului de turiști respectivi posibilitatea ca în vizita pe care o vor face în patria noastră prin O.N.T. Carpați să întâlnească pedagogii și reprezentanți ai organizațiilor lor sindicale, să stabilească legături colegiale și prietenești cu profesori din R.P. Română, să studieze sistemul nostru de învățământ. Autorul scrisorii arăta că socotește cunoașterea reciprocă între cadrele didactice din diferite țări cu sisteme sociale și politice diferite drept una din căile importante în vederea realizării unității și solidarității internaționale a educatorilor. Poate că nu m-ar fi oprit asupra scrisorii amintite, deloc singulară în acest sens, dacă nu m-ar fi atras simplitatea și sinceritatea care se degaja încă din primele rânduri.

Ideea solidarității pedagogilor din lumea întreagă în scopul democratizării școlii și al apărării păcii găsește, așadar, un ecou tot mai larg, atrage tot mai mult pe educatori. Scrisoarea respectivă exprima un mare și foarte actual deziderat al educatorilor din lumea întreagă, conștienți de răspunderea ce o au în viața publică și în educația tineretului — și anume: a ceea ce a stabilit contacte, de a si cunoaște reciproc preocupările profesionale și cetățenești. Pedagogii din întreaga lume vor să realizeze prin aceasta un pas înainte pe drumul prieteniei și înțelegerii, al coexistenței pașnice.

Călăuziți de ideea unității și solidarității internaționale, muncitorii din învățământ din patria noastră au dezvoltat în ultimul timp într-o considerabilă măsură legăturile cu colegii lor din alte țări. În prezent organizațiile sindicale ale cadrelor didactice întrețin legături cu organizații sindicale și profesionale din 35 de țări.

Un mare interes îl trezește în rândul pedagogilor noștri legăturile și contactele cu colegii din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, legăturile întemiate pe comunitatea de idei și interese. Experiența școlii sovietice și a școlii din țările de democrație populară este studiată cu atenție și folosită cu succes de cadrele noastre didactice. Schimbul de scrisori, informații, cărți, ziare, expoziții, întâlnirile și vizitele reciproce au contribuit însă nu numai la cunoașterea activității profesionale a pedagogilor din țara noastră și celelalte țări socialiste, ci și la cimentarea unei adevărate și sincere prietenii, pusă în slujba celor mai înalte idealuri ale umanității.

În scopul înfăptuirii unității și solidarității internaționale pedagogii noștri au militat și militază pentru legături prietenești și cu colegii din celelalte țări ale lumii. Astfel de legături au fost stabilite între cadrele noastre didactice și colegii lor din Italia, Anglia, India, Republica Arabă Unită, Chile, Suedia, Peru, Ecuador, Uruguay, Brazilia etc.

Potrivit politicii lui generale, de promovare a înțelegerii și prieteniei între popoare, statul nostru a înlesnit și înlesnește vizitele reciproce de delegații ale cadrelor didactice. Numai anul trecut ne-au vizitat țara delegații de profesori din U.R.S.S., Siria, Iordania, Republica Democrată Germană, Mexic, Uruguay, Brazilia, Chile etc. Ca rezultat al acestor vizite s-au încheiat mai multe acorduri între organizațiile noastre sindicale și organizații similare din mai multe țări fie în vederea dezvoltării legăturilor frățești, fie pentru stabilirea de contacte, schimb de informații, expoziții etc.

Problema esențială a zilelor noastre este problema menținerii și întăririi păcii. În condițiile urșitelor progrese înfăptuite în domeniul științelor și tehnicii, problema păcii a devenit o problemă vitală pentru întreaga omenire. „Oamenii vor hotărî dacă aceste progrese vor fi puse în slujba morții sau a vieții” — arată recentul apel al Biroului Consiliului Mondial al Păcii. În aceste condiții, unitatea și solidaritatea internațională de luptă a educatorilor capătă o importanță deosebit de mare. La Conferința internațională a educatorilor care s-a ținut

în toamna anului trecut la Varșovia și la care au participat reprezentanți ai educatorilor din lumea întreagă, au luat cuvântul numeroși profesori cu diferite convingeri politice care și-au manifestat adevăratele simpatii pentru apărarea păcii. Cadrele didactice din multe țări ale lumii au întreprins numeroase acțiuni, participând la marile campanii îndreptate împotriva înarmării cu arme nucleare, pentru înfrângerea experiențelor cu arme nucleare, împotriva construirii de baze militare pe teritorii unor țări străine, împotriva reînvierii militarismului în Germania Occidentală. Sindicatul învățătorilor din Japonia a organizat împreună cu muncitorii, țărani și tineretul japonez o mare campanie împotriva armelor atomice. Pedagogii tăii protestează împotriva planurilor de a se instala pe teritoriile țărilor lor rampe de lansare a rachetelor cu încălzire nucleară.

Criza care s-a accentuat în ultimul timp în domeniul vieții economice a S.U.A. se resimte puternic și în învățământul american. Zeci de mii de copii rămân în afara școlii, iar învățătorii și profesorii continuă să fie cea mai oropsită categorie de slujbași ai statului, în timp ce miliarde de dolari se cheltuiesc în scopuri războinice. Prestigiul S.U.A., chiar în țările unde au o deplină dominație, trece prin grele încercări. Pedagogii acestor țări văd tot mai clar pericolul pe care îl reprezintă infiltrația ideologiei imperialiste pentru deformarea conștiinței popoarelor. În scopul slăbirii rezistenței acestora față de planurile lor anexioniste.

Cercurile imperialiste își intensifică pregătirile agresive, adoptând o politică care nu poate să nu îngrijoreze pe educatori. Aceștia protestează cu hotărâre împotriva trimiterii de avioane cu bombe atomice spre frontierele U.R.S.S. și susțin inițiativele pentru slăbirea încordării internaționale.

nale și pentru înlăturarea perspectivelor unui război atomic.

Cercurile agresive nu vor putea să-și desăvîrească planurile lor nesăbuite dacă oamenii conștiinți din lumea întreagă nu vor permițe aceasta. Alături de lupta celorlalți oameni ai muncii, lupta unită a cadrelor didactice, solidaritatea lor internațională contribuie la cauza menținerii păcii. Pedagogii cer ca în locul politicii de pozții de forță, în locul înarmării și amenințărilor să se dea curs dorinței generale de înțelegere și prietenie.

Opinia publică mondială acordă o înaltă prețuire aportului pe care îl aduc muncitorii din învățământ nobile cauze a timpurilor noastre, cauza păcii. Exprimind această prețuire, eminentul om de știință și înfăptuitor luptător pentru pace, profesorul Frédéric Joliot-Curie, arată într-o recentă scrisoare legată de pregătirea Congresului pentru dezarmare și cooperare internațională, care urmează să se țină în cursul acestui an: „Noi atribuim o prețuire specială participării reprezentanților organizațiilor de învățământ. Peste tot educatorii au o influență mare asupra populației, joacă un rol pozitiv în favoarea păcii atât în activitatea lor de cetățeni, cit și prin principiile pe care se străduiesc să le sădească în tinerii lor elevi. Poziția pe care o iau profesorii și acțiunile pe care ei le întreprind pentru apărarea păcii găsesc întotdeauna un mare ecou în opinia publică”.

Scrisoarea profesorului francez și a grupului de turiști dornici să viziteze școala noastră nouă, să cunoască munca și năzuințele cadrelor didactice din țara noastră simbolizează dorința educatorilor din lumea întreagă pentru un alt fel de relații decât cel promovat de cercurile imperialiste, pentru relații prietenești și pașnice între state. Este, de altfel, dorința unanimă a popoarelor.

CONST. RADOI

Sub lozincă „A învăța este un act patriotic” peste 11.000.000 de școlari ai Vietnamului au fost scunși din inactivitatea analfabetismului. În foto: o lecție sub cerul liber.

Impotriva discriminării rasiale

Un crescător de struți ajuns în fruntea unui stat adoptă obiceiul strălucit: își bagă capul în nisip și nu vrea să știe de nimic, sfidează orice reguli umane, rămâne surd la glasul revoltat al oprimii publice mondiale. Pînă și ziarul american „New York Herald Tribune”, din care am parafrazat cele de mai sus, comentează defavorabil rezultatele recentelor alegeri parlamentare care au avut loc în Uniunea Sud-Africană. Stridjom — fostul crescător de struți, primul ministru de azi — și guvernul naționalist, care și menține puterea din 1948 prin forță și printr-un stupid sistem electoral, promovează unul din cele mai reacționare regimuri rasiste care au existat vreodată. Dacă dincolo de Atlantic există rasiste, trecute la Little Rock la începutul acestui an școlar — și care de fapt continuă și astăzi — au forțat intervenția formală a guvernului, în Uniunea Sud-Africană discriminarea rasială în școli, ca și în toate celelalte sectoare ale vieții publice, este proclamată pe față ca politică de stat.

Învățământul general obligatoriu este numai pentru albi. Școala este organizată după model englez și american. Puținii copii ai băștinășilor care au acces la învățatură sînt educați de diferite organizații și mișcări și numai în mică măsură în școli de stat. Profesorii și învățătorii de culoare — care, de altfel, sînt foarte puțini la număr — primesc salarii care nu le asigură nivelul mediu de trai.

În general, în Uniunea Sud-Africană situația învățământului este deosebit de grea. Numărul școlilor este cu totul insuficient. Pentru educația unui copil alb statul cheltuiește modesta sumă de 43,8 șilingi pe zi, iar pentru un școlar african ridicola sumă de 7 șilingi. Așa se explică de ce numai 40 la sută din copii încep studiile în școala primară, și numai 35 la sută termină școala secundară. Aceasta se datorește și faptului că programele de învățământ, condițiile de studiu și orarul școlilor pentru copiii de culoare este diferit de cel al școlilor pentru albi. În schimb, normele de examinare pentru obținerea unei diplome sînt aceleași și pentru unii

și pentru alții. Este și acesta unul din nenumăratele mijloace folosite de guvernul Uniunii Sud-Africane pentru a înlătura populația de culoare de la viața publică, pentru a menține într-o situație de inferioritate.

Pregătind alegerile, menite să mențină același regim rasist de teroare, Stridjom a recurs la cunoscutele metode fasciste. În cîteva regiuni ale țării a fost interzisă activitatea celei mai puternice organizații obștești de culoare — Congresul național african. Numeroși frunțași politici ai acestor arestați și deferiți justiției fiind acuzați de „inaltă trădare”. Pe străzile din Johannesburg, din Cape Town și din alte mari orașe ale țării au parlat puternice detașamente de polițiști înarmați cu mitraliere în scopul primării manifestațiilor și grevelor organizate în semn de protest de populația de culoare.

A două zi după „izbinda electorală” Stridjom a declarat că va conlucra o politică și mai cruntă de discriminare și persecuții împotriva majorității populației de culoare. Profund indignată de politica gu-

De la cel de al XIII-lea Congres al U. T. C. L.

PATRIE UN TINERET HARNIC ȘI CULT

Timp de patru zile (15-19 aprilie 1958) în Palatul Mare al Kremlinului s-au desfășurat lucrările celui de al XIII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist Leninist. Congresul a subliniat cu tărie contribuția de seamă pe care a adus-o U.T.C.L. în construirea socialismului și în apărarea patriei de dușmanii externi, trecînd în revistă însemnatele succese dobîndite de Comsomol în ultimii ani în lupta pentru avîntul continuu al industriei, agriculturii, culturii și bunăstării poporului.

Luînd cuvîntul în ședința din 18 aprilie a Congresului, N. S. Hrusciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., după ce a salutată pe delegații la Congres, a arătat că în 1958 se împlinesc 40 de ani de cînd, din inițiativa lui Vladimir Ilici Lenin, a fost înființat Comsomolul — organizația politică de masă a tineretului muncitor. De atunci, sub conducerea Partidului Comunist, Comsomolul, mînuindu-și școala a cadrelor, a servit cu credință și abnegație marea cauză a construirii comunismului.

Subliniind entuziasmul cu care a răspuns tineretului la chemarea de a pleca pe șantiere și la valorificarea pămînturilor înfeleante, N. S. Hrusciov a salutată pe tinerii constructori urîndu-le succese în crearea de noi centre puternice ale industriei socialiste.

În continuare, N. S. Hrusciov a declarat că actualele condiții de construire a comunismului cer oameni cu un înalt nivel de cultură, capabili să rezolve sarcinile ce le mai complexe, să se orienteze curajos în toate domeniile științei și tehnicii. De aceea, porunca lui Lenin — învățați! — continuă să rămîna lege pentru tineretul sovietic. Educînd acest tineret în spiritul dragostei față de muncă, Comsomolul a făcut ca astăzi un număr tot mai mare de tineri și tinere să vadă fericirea lor în faptul de a fi muncitori activi în sinu societății socialiste.

În instruirea tinerilor și educarea lor în spiritul dragostei față de muncă, școala are de asemenea un rol foarte însemnat. În această ordine de idei, tovarășul Hrusciov a criticat faptul că în școala trebuie să se pregătească pentru muncă, pentru ca să creze valori utile omului, societății. Fiecare, indiferent de situația părinților lui, trebuie să aibă o singură cale — să meargă să învețe și, după ce a învățat, să muncească.

Tovarășul Hrusciov a arătat, de asemenea, că trebuie să se acorde o mai mare atenție activităților școlii serale pentru tineretul muncitor, astfel încît

toți tinerii și tinerele care lucrează în producție să poată continua, dacă doresc, studiile medii în aceste școli. Pentru acești elevi trebuie creată posibilitatea ca, urmînd școala medie, nu numai să dobîndească studii medii generale, dar să se poată perfecționa, să poată aprofunda studiile profesionale în așa fel încît ei să fie bine pregătiți din toate punctele de vedere, fiindcă societatea are nevoie de oameni calificați și instruiți, cu studiile medii generale precum și de specialitate terminate. N. S. Hrusciov a spus că toți tinerii trebuie să învețe, iar atunci cînd muncitorii și colhoznicii vor avea studii medii, munca va deveni și mai productivă.

În ceea ce privește învățămîntul superior, N. S. Hrusciov a declarat că actualul sistem trebuie revizuit în așa fel încît în institutele de învățămînt superior să fie primii mai mulți tineri care au de-aștepă un stagiu în munca practică. În dezvoltarea școlii superioare și, în primul rînd, a celei tehnice trebuie să se meargă mai mult pe linia învățămîntului seral și prin corepondență, creîndu-se posibilitatea ca oamenii din producție, în timpul lor liber, să poată urma — dacă doresc — institute de învățămînt superior.

Acelor oameni care, lucrînd în producție, se vor strădui să-și continue studiile medii sau superioare trebuie să li se acorde tot sprijinul, căci la terminarea școlii aceștia vor intra în viața ca specialiști bine pregătiți, care știu meseria, buni cunoscători ai teoriei și practicii. În viață, în stăpînirea meseriei ei vor întrece cu mult pe acei care vin la institutul de învățămînt superior direct din școala medie. Astfel de specialiști, studiînd fără a fi școlii din producție, se știeluesc în procesul muncii și intră în viață ca ingineri, agronomi sau tehnicieni cu mai multă experiență.

N. S. Hrusciov a spus în continuare că tineretul trebuie să contribuie mai mult la îmbunătățirea activității instituțiilor culturale și că, împreună cu organele puterii sovietice, trebuie să se ocupe de amenajarea orașelor, a așezărilor muncitorești, a satelor etc.

Referîndu-se la situația internațională, N. S. Hrusciov a subliniat prestigiul mare de care se bucură în prezent Uniunea Sovietică în lumea întreagă, datorită măsurilor sale concrete cu privire la slăbirea încordării internaționale, datorită politicii sale consecvente de pace.

În încheiere vorbitorul a subliniat datorita nobilă a Comsomolului de a educa tineretul în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul întăririi și largirii legăturilor frățești cu tineretul din țările socialiste, cu toți tinerii de pe glob care luptă pentru pace și democrație în lumea întreagă. Partidul Comunist și Comitetul său Central — a spus N. S. Hrusciov — se îngrijesc necontenit de educarea tinerii generații ca ea să devină curajoasă, puternică, plină de viață, călînd din punct de vedere ideologic și profund convinsă de victoria marelui cauze a celor ce muncește.

Le educarea elevilor în spiritul tradițiilor de 1 Mai contribuie mult la dezvoltarea și la înfrîngerea muncitorilor care în trecut au participat la sărbătorirea lui 1 Mai în condițiile ilegale, ca și legătura cu muncitorii tineri, care lucrează cu spor și se bucură din plin de viața nouă a patriei noastre. Contactul direct cu viața muncitorilor este ușurat de faptul că mulți școli fac practică, în cadrul politehnizării învățămîntului, în fabrici sau în atelierelor școlilor profesionale, că în comitetele de părinți sînt mulți muncitori frunțași, că multe școli sînt patronale de întreprinderi productive. Numeroase școli tolovesc aceste posibilități din plin. Am putea da ca exemplu influența binefăcătoare pe care o are asupra școlii de 7 ani nr. 80 din Capitală legătura cu uzinele textile „7 Noiembrie”. Elevii acestei școli fac practică în uzină, iar uzina a crescut în școala școlii de la țesut, condusă de rîndul de muncitori. Elevii îi cunosc și admira pe frunțașii uzinei, participă la manifestațiile artistice ale clubului uzinei și la întrecerile sportive între echipele muncitorești, iar unii dintre ei își fac lecțiile în „camera școlară-lui” de pe lângă club. În acest fel, pregătirea muncitorilor pentru 1 Mai se reflectă direct asupra vieții școlii și-i ajută pe elevi să înțeleagă mai bine posibilitățile largi de activitate creatoare pe care le oferă linierea muncii din producție.

În localitățile unde există școli cu limba de predare a dialectelor naționale, înlocuitorul, ziua de 1 Mai este un prilej de a strînge și mai mult legăturile frățești între copiii din diferite naționalități. Aici se organizează întâlniri, concursuri, sărbători comune, excursii comune.

Sărbătorirea lui 1 Mai este și un prilej de intensificare a corepondenței între elevii noștri și cei din țările prietene. În ultimele zile au sosit în țară numeroase scrisori pe care elevii din diferite colțuri ale lumii le adresează elevilor noștri, și au trecut granițele numeroase alte scrisori adresate de tinerii noștri prietenilor lor din depărtare.

Pentru ca educația în spiritul tradițiilor muncitorești să fie înfructuoasă, pedagogii caută să apeloze cîl mai larg la propria activitate a elevilor, deoarece știu că, fără activitate proprie, cuvintele cele mai înflăcărate și exemplele cele mai luminoase nu dau decât rezultate palide. De aceea ei le arată elevilor că se pot încadra în marea acțiune sărbătoarească în primul rînd prin munca lor. Este vorba, desigur, de datorită lor de a și însuși temeinic cunoștințele. Ca o preluare a acestei munci a elevilor, în cinstea lui 1 Mai se aștează panouri ale elevilor frunțași la învățatură și cu o disciplină exemplară. Este vorba însă și de munca lor obștească. În numeroase școli s-au organizat zile ale înfrumusețării școlii, zile ale strîngerii și sau fierului vechi. Elevii multor școli și-au asumat sarcina nobilă de a îngrijii mormintele eroilor noștri. Elevii școlii de 7 ani nr. 80, de pildă, îngrijesc mormîntul Dan-și Simo.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai trebuie să devină o adevărată tradiție a școlilor. Să folosim comora de cunoștințe, impresii, sentimente, sfîrșind de copii în înflăcărea acestei zile, pentru a-i face să se simtă frați cu toți cei ce luptă pentru dreptate și să fie conștienți că trăiesc într-o țară liberă, în care, prin muncă, toată drumurile sînt deschise.

In țările de democrație populară din Asia

Dreptul la învățatură un drept al tuturor oamenilor muncii

De pe urma unui crunt sistem de exploatare capitalistă și colonială, popoarele din Asia au moștenit o stare grea de incultura. Oamenii muncii de la orașe și sate nu aveau posibilitatea să învețe. Regiuni întregi erau complet lipsite de un cit de elementar sistem de învățămînt.

În țările asiatice care s-au eliberat de dominația imperială și au început construirea unei noi societăți, lipsită de exploatare, lucrurile stau acum cu totul altfel. În China, în R. D. Vietnam, în R. P. Coreeană, în R. P. Mongolă s-a pus un accent deosebit pe ridicarea culturală a maselor populare. În aceste țări dreptul la învățatură este acum un drept al tuturor oamenilor muncii și la traducerea lui în viață contribuie toți profesorii și învățătorii.

Lichidarea analfabetismului a devenit în R. D. Vietnam o importantă problemă de stat. Neștiința de carte cuprindea în trecut un procent de 95 la sută din populația vechiului stat Indochina. În cadrul marii acțiuni care a început imediat după revoluția din august 1945, milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate au învățat carte și au studiat mai departe, la diferite cursuri complementare.

La începutul lunii martie a acestui an, Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam a chemat toate organizațiile de partid să accelereze mișcarea pentru lichidarea analfabetismului, astfel ca la sfîrșitul anului 1958, în R. D. Vietnam să fie lichidată în linii generale neștiința de carte. Lichidarea analfabetismului în rîndurile oamenilor muncii, arată C.C. al Partidului Muncii din Vietnam, este o sarcină imperioasă în actuala etapă de trecere a Vietnamului de nord spre socialism.

În sălile de curs și în laboratoarele tuturor instituțiilor de învățămînt superior din R. P. Chineză pot fi întâlniți numeroși muncitori și țărani. Lucrul acesta pare acum pe deplin firesc. La Institutul de mine din Pekin învăță cîteva sute de țoști mineri. Sute de muncitori învăță la Institutul politehnic din Harbin, la Universitatea populară din Dumbel și în alte instituții de învățămînt superior. În prezent, centrele industriale ale țării — China de nord-est, orașele Sian, Uhu, Cendu etc. — devin totodată și centre de învățămînt universitar.

În fabrici și în mine se relatează tot mai mulți țoști muncitori care au acum o calificare înaltă.

Un mare număr de muncitori învăță și la cursurile serale, studiînd sub îndrumarea atență a profesorilor. Peste 80.000.000 de oameni învăță astăzi în cadrul acestor cursuri. Această cifră ogîndeste marea preocupare a statului democrat-popular de a face din dreptul la învățatură un drept real, de care să se bucure toți oamenii muncii.

O rezoluție a pedagogilor din Anglia

În cadrul conferinței anuale a Sindicatului național al pedagogilor din Anglia, care s-a desfășurat luna aceasta la Scarborough, delegații au criticat cu vehemență politica guvernului englez în domeniul învățămîntului. Bryton, membru al Comitetului executiv al sindicatului, a subliniat în cuvîntarea sa că o mare parte din școlile engleze funcționează în clădiri fierice, inutilizabile pentru cursuri. Potrivit spuselor lui Bryton, în Anglia mai sînt încă folosite școlii construite în anul 1870. Cu toate acestea, a subliniat vorbitorul, guvernul en-

glez reduce programul construcției de noi școli. Bryton a dat ca exemplu Uniunea Sovietică unde școlarii intră în clădiri noi, bine utilitate. T. Summerton, directorul unui școli construite în anul 1875, a arătat că elevii acestei școli înocă în condiții cu totul necorespunzătoare. Aproape toate sălile de clasă sînt lipsite de lumină soarelui.

Participanții la conferință au adoptat în unanimitate o rezoluție în care cer guvernului să mărească alocațiile pentru învățămînt, să îmbunătățească salariile învățătorilor din școlile de stat și să construiască noi școli.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai trebuie să devină o adevărată tradiție a școlilor. Să folosim comora de cunoștințe, impresii, sentimente, sfîrșind de copii în înflăcărea acestei zile, pentru a-i face să se simtă frați cu toți cei ce luptă pentru dreptate și să fie conștienți că trăiesc într-o țară liberă, în care, prin muncă, toată drumurile sînt deschise.

EDUCAREA patriotică și internaționalistă a elevilor

(Urmare din pag. 1-a)

care vorbesc despre această demonstrație în alele turia oarbă a autorităților împotriva acțiunii inițiale de comuniști. Un asemenea material informativ dezvoltă admirația și dragostea elevilor pentru eroismul căsoi muncitoare condusă de partid, face să vibreze tot ce e bun și drept în conștiința lor și le întărește hotărîrea de a se arăta demni da înălțăși.

Un bogal material pentru lecții, pentru orele educative și audința tensive, folosesc și profesorii da literatură. Mișcarea muncitorească și-a avut poezii ei care au cîntat, încă de la sfîrșitul secolului trecut, sărbătorirea solidarității celor ce muncește. Există o întreagă literatură a lui I. Mai, începînd cu „Armîndulul” lui N. Beldiceanu, cu „Cîntecul lui I. Mai” de C. Milie, cu „Inimă măl” de I. Păun-Pincio și cu entuziastă poezie pe care Traian Demetrescu o înfăptuiește „Muncitorilor” și o dedică celor „frîminzi și goi”. Mulți profesori tolovesc cu pricere această literatură pentru a înfăptui într-un mod viu elevilor tradițiile legale de 1 Mai. De asemenea, în literatura noastră nouă, care ogîndeste transformările revoluționare din țara noastră, este cîntată adesea ziua solidarității internaționale a celor ce muncește, pe care o sărbătorim în liberale. Cu mult drag sînt declamate de copiii din clasele mici versurile lui Cicerono „Sărbătorile căld.” E soare, Emilii Mai și un steagul frumozimi lual.” Mihai Beniuc, Maria Banuș, Eugen Jbeleanu și alți scriitori au dedicat acesteia mari sărbătorii multe poeme care, prin puterea lor emotivă, îi influențează mult pe elevi, îi fac să simtă toată marea sărbătorii și îi mobilizează, făcîndu-i să se pregătească cu și mai multă sîrguință pentru a deveni oameni de nadejde, călătîni vrednici ai patriei socialiste.

Le educarea elevilor în spiritul tradițiilor de 1 Mai contribuie mult la dezvoltarea și la înfrîngerea muncitorilor care în trecut au participat la sărbătorirea lui 1 Mai în condițiile ilegale, ca și legătura cu muncitorii tineri, care lucrează cu spor și se bucură din plin de viața nouă a patriei noastre. Contactul direct cu viața muncitorilor este ușurat de faptul că mulți școli fac practică, în cadrul politehnizării învățămîntului, în fabrici sau în atelierelor școlilor profesionale, că în comitetele de părinți sînt mulți muncitori frunțași, că multe școli sînt patronale de întreprinderi productive. Numeroase școli tolovesc aceste posibilități din plin. Am putea da ca exemplu influența binefăcătoare pe care o are asupra școlii de 7 ani nr. 80 din Capitală legătura cu uzinele textile „7 Noiembrie”. Elevii acestei școli fac practică în uzină, iar uzina a crescut în școala școlii de la țesut, condusă de rîndul de muncitori. Elevii îi cunosc și admira pe frunțașii uzinei, participă la manifestațiile artistice ale clubului uzinei și la întrecerile sportive între echipele muncitorești, iar unii dintre ei își fac lecțiile în „camera școlară-lui” de pe lângă club. În acest fel, pregătirea muncitorilor pentru 1 Mai se reflectă direct asupra vieții școlii și-i ajută pe elevi să înțeleagă mai bine posibilitățile largi de activitate creatoare pe care le oferă linierea muncii din producție.

În localitățile unde există școli cu limba de predare a dialectelor naționale, înlocuitorul, ziua de 1 Mai este un prilej de a strînge și mai mult legăturile frățești între copiii din diferite naționalități. Aici se organizează întâlniri, concursuri, sărbători comune, excursii comune.

Sărbătorirea lui 1 Mai este și un prilej de intensificare a corepondenței între elevii noștri și cei din țările prietene. În ultimele zile au sosit în țară numeroase scrisori pe care elevii din diferite colțuri ale lumii le adresează elevilor noștri, și au trecut granițele numeroase alte scrisori adresate de tinerii noștri prietenilor lor din depărtare.

Pentru ca educația în spiritul tradițiilor muncitorești să fie înfructuoasă, pedagogii caută să apeloze cîl mai larg la propria activitate a elevilor, deoarece știu că, fără activitate proprie, cuvintele cele mai înflăcărate și exemplele cele mai luminoase nu dau decât rezultate palide. De aceea ei le arată elevilor că se pot încadra în marea acțiune sărbătoarească în primul rînd prin munca lor. Este vorba, desigur, de datorită lor de a și însuși temeinic cunoștințele. Ca o preluare a acestei munci a elevilor, în cinstea lui 1 Mai se aștează panouri ale elevilor frunțași la învățatură și cu o disciplină exemplară. Este vorba însă și de munca lor obștească. În numeroase școli s-au organizat zile ale înfrumusețării școlii, zile ale strîngerii și sau fierului vechi. Elevii multor școli și-au asumat sarcina nobilă de a îngrijii mormintele eroilor noștri. Elevii școlii de 7 ani nr. 80, de pildă, îngrijesc mormîntul Dan-și Simo.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai trebuie să devină o adevărată tradiție a școlilor. Să folosim comora de cunoștințe, impresii, sentimente, sfîrșind de copii în înflăcărea acestei zile, pentru a-i face să se simtă frați cu toți cei ce luptă pentru dreptate și să fie conștienți că trăiesc într-o țară liberă, în care, prin muncă, toată drumurile sînt deschise.